

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Oboer/3/2021
Identifikačné číslo spisu: 4397897052
Dátum vydania rozhodnutia: 19.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:4397897052.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej O. K., narodenej XX. K. XXXX, trvale bytom v Q., C. č. XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou ANDRAŠOVIČ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Lermontovova č. 14, IČO: 36 860 018, proti povinnému Q. F., narodenému XX. K. XXXX, trvale bytom v Q., B. XX. O. XX/XX, prechodne bytom vo C. J. č. XXX, o vymoženie 11.931,82 € s príslušenstvom, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 5CoE/18/2019-889 z 31. júla 2019, takto

rozhodol:

I. Dovolanie oprávnenej o d m i e t a .

II. Povinnému n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

I Okresný súd Levice (ďalej aj „exekučný súd“) uznesením č. k. 0Er/141/1997-746 z 25. mája 2018 vo výroku I zamietol námietky oprávnenej proti rozvrhu výťažku vykonaného súdnym exekútorom JUDr. Pavlom Šajánkom podľa zápisnice o rozvrhu výťažku z 9. augusta 2017. Vo výroku II schválil rozvrh výťažku, sumy 21.576,05 € zloženej dňa 12. marca 2013 (pred začiatkom dražby nehnuteľnosti) C. F., narodenou X. I. XXXX za nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu v 1 k nehnuteľnosti, ktorá bola vedená Správou katastra Levice, na liste vlastníctva č. XXX, kat. úz. C. J. ako par. č. XX/X o výmere 692 m² - zastavané plochy a nádvoria (parcela registra „C“), parc. č. XXXX/X o výmere 409 m² - zastavané plochy a nádvoria (parcela registra „C“), parc. č. XXXX/X o výmere 191 m² - zastavané plochy a nádvoria (parcela registra „C“), budova súp. č. XXX na parc. č. XX/X, a to spoluvlastníckeho podielu vo výške 1/2 vedeného na spoluvlastníka Q. F., narodeného XX. K. XXXX, bytom v Q., B. XX. O. č. XX. Exekučný súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že uznesením z 30. septembra 2013, č. k. Er/141/1997-522, schválil nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu vo výške 1/2 k dotknutej nehnuteľnosti vedenej Správou katastra Levice na liste vlastníctva č. XXX, kat. úz. C. J., patriaceho spoluvlastníkovi Q. F., narodenému XX. K. XXXX, bytom v Q., B. XX. O. č. XX v prospech spoluvlastníčky C. F., narodenej X. I. XXXX, bytom v Q., B. XX. O. č. XX, ktorá zložila u súdneho exekútora v hotovosti sumu 21.576,05 € (zodpovedajúcu výške podielu nehnuteľnosti, ktorý sa mal dražiť) pred začiatkom dražby, dňa 12. marca 2013. Následne 14. septembra 2017, súdny exekútor

doručil exekučnému súdu návrh na schválenie rozvrhu výťažku, ktorý bol získaný speňažením predmetu dražby. Zo zápisnice o rozvrhu výťažku vyplýva, že rozdeľovanú podstatu tvorila suma 21.576,05 €, ktorá bola zložená u súdneho exekútora pred začiatkom dražby (dňa 12. marca 2013), pričom zápisnica menovite obsahuje vymáhané a prihlásené pohľadávky podľa ust. § 157 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku (ďalej aj ako „Exekučný poriadok“) v znení platnom a účinnom do 31. januára 2002. Proti rozvrhovému uzneseniu exekučného súdu podala oprávnená námietky, ktoré exekučný súd ako nedôvodné zamietol a schválil rozvrh výťažku v súlade s výrokovou časťou rozvrhového uznesenia. Vo vzťahu k uvedenému exekučný súd dospel k záveru, že súdny exekútor dodržal všetky procesné ustanovenia rozvrhového konania podľa ust. § 154 a nasl. Exekučného poriadku v znení platnom a účinnom do 31. januára 2002, s tým, že rozvrh výťažku vykonal podľa výsledkov rozvrhového pojednávania z 9. augusta 2017 a rozdeľovanú podstatu rozvrhol v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami.

2 Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 5CoE/18/2019-889 z 31. júla 2019 uznesenie exekučného súdu v napadnutej časti výroku II o schválení rozvrhu výťažku ako vecne správne potvrdil. Zároveň o trovách konania rozhodol tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia konštatoval nedôvodnosť podaného odvolania, keďže v postupe súdneho exekútora, resp. exekučného súdu nezistil pochybenia, ktoré by mali za následok nezákonné rozvrhnutie výťažku z predaja dotknutej nehnuteľnosti. Predmetom odvolacieho prieskumu bola najmä otázka časovej limitácie vznesenia námietok zo strany oprávnenej ohľadom zaradenia pohľadávok niektorých veriteľov v súlade s ust. § 162 Exekučného poriadku. Odvolací súd vo vzťahu k uvedenému ozrejmil, že zapretie pohľadávky je potrebné urobiť najneskôr v priebehu rozvrhového pojednávania (§ 162 ods. 1 Exekučného poriadku). Predmetom odvolacieho prieskumu preto nemohli byť skutočnosti ohľadne nesprávneho zaraďovania (resp. nesprávnej výšky) pohľadávok niektorých veriteľov, pretože zákon predpisuje postupu podľa ust. § 162 Exekučného poriadku limitáciu časom, kedy sa o námietkach zapieracieho charakteru rozhoduje. Z obsahu zápisnice o rozvrhovom pojednávaní z 9. augusta 2017 nevyplývalo, že by oprávnená námietky (zapretím pravosti, výšky, poradia alebo spôsobu úhrady niektorej z prihlásených pohľadávok) uplatnila. Keďže zaradenie pohľadávok niektorých veriteľov namietala až v odvolacom konaní, námietky, ktoré neboli podané včas, nemajú účinok popretia pohľadávky iného veriteľa.

3 Uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená (ďalej aj „dovolatelka“) dovolaním, ktoré bolo exekučnému súdu doručené elektronicky dňa 29. novembra 2019. Prípustnosť dovolania vyvodila z ust. § 421 ods. 1 písm. a/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „CSP“) a žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „dovolací súd“) napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil tak, že vyhovie námietkam oprávnenej proti rozvrhu výťažku vykonaného súdnym exekútorom JUDr. Pavlom Šajánkom podľa zápisnice o rozvrhu výťažku z 9. augusta 2017. Zároveň žiadala priznať náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100%. Oprávnená v dovolaní namietala, že závery odvolacieho súdu, ktoré sú obsahom dovolaním napadnutého uznesenia vychádzajú z nesprávneho procesného postupu súdu konajúceho vo veci. Domnieva sa, že odvolací súd sa pri rozhodovaní o právnej otázke v napadnutom uznesení odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Opodstatnenosť dovolania dôvodila najmä tým, že odvolací súd, ako aj súd prvej inštancie sa v rámci svojej rozhodovacej činnosti stotožnili s nesprávnou aplikáciou ustanovenia § 157 Exekučného poriadku v rozvrhovom pojednávaní, čím došlo k zmene poradia uspokojenia pohľadávok veriteľov. Podľa názoru dovolateľky, súdy oboch inštancií vo veci rozvrhnutia výťažku z predaja nehnuteľnosti aplikovali v danej veci ustanovenie § 157 Exekučného poriadku, ktorého znenie vstúpilo do účinnosti neskôr, ako došlo k podaniu návrhu na výkon exekúcie zo strany oprávnenej. Uviedla, že v tomto prípade mali súdy oboch inštancií aplikovať vo veci ustanovenie § 157 Exekučného poriadku platné a účinné v pôvodnom znení Exekučného poriadku. Nesprávna aplikácia citovaného ustanovenia mala za následok nesprávne právne posúdenie veci a tiež porušenie ústavného práva oprávnenej vyplývajúceho z čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky.

4 Povinný sa k podanému dovolaniu nevyjadril včas, t. j. v lehote 10 dní od doručenia výzvy súdu, dovolací súd preto v zmysle ust. § 436 ods. 3 CSP na neskoro podané vyjadrenie účastníka konania neprihliadol.

5 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal včas účastník exekučného konania (oprávnená), v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), v zastúpení advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), po preskúmaní veci bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie oprávnenej je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

6 Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

7 Podľa § 202 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom od 1. apríla 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

8 Novela Exekučného poriadku vykonaná zákonom č. 2/2017 Z. z. modifikovala spôsobilý predmet dovolania ako jednej z objektívnych podmienok jeho prípustnosti tak, že vylúčila prípustnosť dovolania voči uzneseniam vydaným v exekučnom konaní. V prechodných ustanoveniach § 243h ods. 1 síce stanovila, že ak § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, avšak vo vzťahu k opravným konaniam, teda ani k dovolaciemu konaniu, uvedená novela Exekučného poriadku neurčila žiadne pravidlo. Je preto potrebné vychádzať z princípu jej okamžitej aplikability.

9 V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že dovolacie konanie bolo začaté dorúčením dovolania exekučnému súdu dňa 29. novembra 2019, teda za účinnosti novej právnej úpravy zavedenej novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z. Ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala výlučne len podľa nej a podľa okamihu začatia dovolacieho konania, bolo by dovolanie bez ďalšieho neprípustné. Avšak vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu, a teda vzhľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania, ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov, dovolací súd - pri riešení tejto otázky - považoval za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia (k uvedenému viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6ECdo/15/2017 z 27. septembra 2017, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2018 pod č. R 24/2018).

10 Z obsahu spisu vyplýva, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo v rámci exekučného konania vydané už za účinnosti novej právnej úpravy dňa 31. júla 2019. S poukazom na uvedené bolo preto na predmetné dovolacie konanie potrebné aplikovať právnu úpravu Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, ktorá prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní vylúčila. Dovolanie oprávnenej proti uzneseniu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie exekučného súdu v napadnutej časti výroku II o schválení rozvrhu výťažku, je bez ďalšieho procesne neprípustné.

11 Dovolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania, so zreteľom na vyššie uvedené, dovolanie oprávnenej podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou

podaného dovolania.

12 V dovolacom konaní úspešnému povinnému vznikol voči oprávnenej nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu povinnému v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.